

פרוטוקול מס' 370

מישיבת ועדת הכספים

יום ב', כ"ב בחשוון תש"ם - 19.11.79, שעה 10.00

נ כ ח ר :

חברי הועדה:

- ש. לורינץ - היו"ר
- א. אבטבי
- ע. אמוראי
- פ. גרופר
- ע. הדר
- י. כהן
- י. כהן-אורגד
- מ. הכהן
- א. מלמד
- מ. סבידור
- נ. פדר
- י. פרץ
- ח. קופמן
- ד. רוזלין
- א. רון
- א. שריד

מוזמנים:

- א. לין - הממונה על הכנסות המדינה
- ד. שטאוב - מנהל מס רכוש וקרן פיצויים
- מ. דרזין - מינהל הכנסות המדינה
- ש. שביד-גלעדי - מינהל הכנסות המדינה
- ח. פנקסביץ - משרד המשפטים
- ד. שאלתיאל - האוצר

מזכיר הועדה:

א. קרשנר

היועה"מ לועדה:

ד"ר ג. קטרון

היועה"כ לועדה:

מ. פירט

ס. אלחנני:

כלכלנית

קצרנית:

מ. איזנברג

סדר-היום:

- א. קביעת מוסדות ציבור לצורך סעיף 1ט לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג - 1963;
- ב. היתר שר האוצר לתשלום פיצויים בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד-המעלה 32 בחל-אביב; היתר שר האוצר לתשלום פיצויים - מסעדת "דולפיין";

- ב. החברה הכלכלית לירושלים בע"מ - מבני תעשייה במישור אדומים - אישור נכס בר-ביטוח;
- ג. חוק מלווה חסכון (תיקון), תשל"ט-1979
- ד. צפת וטבריה - הנחות במס הכנסה.
- ה. תקנות מס הכנסה (קביעת אחוז נכוח), תש"ם-1979.
- א. קביעת "מוסדות צבור" על-פי סעיף 18 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963 (מכתבו של שר האוצר מיום 31 באוגוסט 1979)

אני מתכבד לפתוח את הישיבה.

היו"ר ש. לורינץ:

הנושא הראשון על סדר-יומה של ישיבה זו: קביעת "מוסדות צבור" על-פי סעיף 18 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג-1963.

סעיף זה אינו כלול בסדר-היום של הישיבה. ע. אמוראי:

עד כמה שאני זוכר, סעיף זה היה כלול בסדר-היום של ישיבות הועדה בשבוע שעבר. היו"ר ש. לורינץ:

ולא הספקנו לדון בו.

סעיף זה כלול בסדר-היום של ישיבת הועדה מחר. ע. אמוראי:

חבר-הכנסת אמוראי, אתה יודע - - - היו"ר ש. לורינץ:

האמן לי, אינני יודע באיזה מוסדות מדובר. ע. אמוראי:

יכול להיות שמדובר במוסד שאני מעוניין בו. אבל אני רוצה, שחברי הועדה יהיו משוריינים. חברים רבים טרם הגיעו. אולי הם מעוניינים להשתתף בדיון.

סדר-היום חשוב לגבי שני דברים: א. כדי היו"ר ש. לורינץ:

שהחברים ידעו את הנושאים שיועלו בישיבה ויזכרו ללמוד אותם ולהתכונן לדיון בוועדה; ב. לגבי נוכחות החברים בישיבות.

סעיף זה נכלל בסדר-היום של ישיבת הועדה מחר. ברגע האחרון הודיע שראינו יכול להופיע לישיבה ולכן שונה סדר-היום. לפי נסיוןך ונסיוני עוד לא קרה שחברים לא יאשרו פטור ממס שבח מקרקעין. אבל אם בכל זאת אתה מבקש לעכב את הדיון - - -

אינני מבקש. אני מבקש הבטחה שיוקפד על כך. ע. אמוראי:

בעת האחרונה אין מקפידים על כך.

אני חייב להקפיד. על כל פנים, דבריי נרשמו. היו"ר ש. לורינץ:

אנו דנו בבקשה המונחת לפנינו. המוסד היחיד שלא אושר הוא - הקדש "רוח יעקב" לצרכי צדקה, כי בקשו לקבל את רשימת חברי ההנהלה של ההקדש.

חברי הנהלת ההקדש הם: ד. שטאוב:
ר. הלפרין, א. עזריאל, ר. עמיר, ח. לוגס,
ב. סימנה הלפרין.

היו"ר ש. לורינץ:
חבר-הכנסת מלמד שביקש לעכב את האישור עד שנקבל רשימת חברי ההנהלה, איננו כיוון שכך נקיים את ההצבעה כאשר יגיע או אחרי שהדבר יובא לידיעתו.

פ. גרופר: אני מבין שבחוק מוגדר מה הוא מוסד צבורי. מוסדות כאלה פונים למס רכוש.

ד. שטאוב: למס שבח מקרקעין.

פ. גרופר: גם למס רכוש, כי מוסדות כאלה פטורים גם ממס רכוש.

ד. שטאוב: ההבדל בין מס שבח מקרקעין ובין מס רכוש הוא בכך, שלגבי מס רכוש התנאים כתובים בחוק.

פ. גרופר: את הבקשה צריך להביא לפני הפקיד האזורי. מה קורה אם הפקיד אינו מאשה את הבקשה?

צריך לערער בפניך?

ד. שטאוב: אם נתעוררו חילוקי דעות, אנו מוכנים להתערב. אבל מבחינת החוק, הוא יכול להשיג על קביעת פקיד השומה, כאילו זה היה מס.

פ. גרופר: יש מוסדות הפטורים ממס רכוש. ויש מוסדות שכאשר הם פונים בבקשה, בקשתם אינה מתקבלת. זהם צריכים להגיש ערר. אני שואל: אם בחוק יש הגדרה, מדוע האיפה ואיפה? אני מציע, כי במקום הפרוצדורה הארוכה הקיימת הייום, תהיה אפשרות להביא את העניין לפני מנהל מס רכוש והוא יחליט.

היו"ר ש. לורינץ: אני מברך את חבר-הכנסת מנחם הכהן, שנכנס לוועדה במקומו של חבר-הכנסת יהושע רבינוביץ עליו השלום. אנו מצטערים שיהושע רבינוביץ אינו אתנו ושמהים שחבר-הכנסת מנחם הכהן אתנו. ואני מאחל לו, שירגיש טוב בתוכנו ויוכל לתרום מכשרונותיו הרבים לעבודת הוועדה.

נשמע דעתו של ד"ר קטרון על שאלתו של חבר-הכנסת גרופר.

ד"ר ג. קטרון: רבותי, לא פעם אמרתי בוועדה זו שהגיע הזמן - אני חושב אפילו ביזמת הוועדה - לעשות סדר בעניין אישור מוסדות צבור. הוא קיים על-פי כל מיני חוקים פיסקליים - מס הכנסה, מס רכוש, מס שבח מקרקעין ומס עזבון. יש שהחוק מגדיר אותם, יש שהחוק מסמך את נציב מס הכנסה לקבוע, יש שהחוק מסמך את נציב מס הכנסה באישור ועדת הכספים, יש שהחוק מסמך עובד אתר באישור ועדת הכספים. ובאים לוועדה בכל יום שני וחמשי עם בקשה לאישור מוסדות, מוצדקת לפי החוק הקיים; אבל אני הייתי מציע שוועדת המשנה לעניין מסים תתן פעם דעתה על האנדרלמוסיה בתחום אישור או אי-אישור מוסדות צבור לעניין פטור ממסים למיניהם.

ד. שטאוב: אני רוצה להתייחס למס רכוש בלבד. בחוק מס רכוש מוגדר מי הוא מוסד צבור ואיזה פטור ינתן, ואין הדבר תלוי באישורו של מישהו. אם נתמלאו התנאים הקבועים בחוק, הפקיד חייב לתת את הפטור. הבעיה היא, האם נתמלאו התנאים או לא. אם, לדוגמה, הבורסה פנתה בבקשה, כי היא חושבת שהיא מוסד צבורי לתועלת הציבור, הרי היא אינה עונה על התנאים הקבועים בחוק והפקיד סירב. על סירובו יכולה הבורסה להגיש השגה ואפילו להגיע לביית-המשפט. אינני חושב שיש פה אפשרות אחרת. בדרך כלל כאשר יש חלוקי דעות עם הממונה האזורי, פונים אלינו ואנו בודקים עם הפקיד צדק או לא. אבל קורה שאנו מאשרים עמדתו והדרך היחידה היא לפנות לערכאות.

יו"ר ש. לורינץ:
 החוק ברור. אם נחמלאו התנאים הקבועים בחוק, לפקיד אין הרבה שיקול דעת.
 לגבי הערתו של ד"ר קטרון, אנו מודעים עניין שהוא העלה. ואולי כמה חברים יטלו יזמה וייתיעצו אתך כיצד להביא אחידות בנושא.
 אני מעמיד להצבעה בקשתו של שר האוצר.

ה צ ב ע ה

קביעת מוסדות ציבור על-פי סעיף 18 לחוק מס שבח מקרקעי, חשכ"ג-1968 - א ו ש ר ה

היתר שר האוצר לתשלום פיצויים בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד-המעלה בתל-אביב;

היתר שר האוצר לתשלום פיצויים - מסעדת "דולפיין".

(מכתבי שר האוצר מ-23 ו-24 באוקטובר 1979)

יו"ר ש. לורינץ:
 אנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום: היתר שר האוצר לתשלום פיצויים בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד-המעלה 32 בתל-אביב; היתר שר האוצר לתשלום פיצויים מסעדת "דולפיין".

נשמע דברי הסבר מפי מר שטאוב.

שטאוב:
 כידוע לחברי הועדה, בעל נכס שלא שילם מס רכוש וקרן פיצויים, אינו זכאי לקבל פיצויים במקרה של נזק מלחמה.

לפנינו מקרה שבית ברחוב יסוד-המעלה 32 בתל-אביב נזק כתוצאה מפיצוץ חבלני. הבית מושכר לדיירים. בעל-הבית לא שילם את המס והדיירים סובלים מכך.

לפני מספר חדשים הועלתה בוועדה השאלה, יצד למנוע סבל מדיירים בגלל רשלונותו של בעל-הבית, והוצע שיוכנס יפקוד בחוק לפיו בעל בית שלא שילם, או מסרב לשלם בכלל, מס רכוש וקרן פיצויים, מס רכוש יתקן את הנזק או ישלם פיצויים ויתבע מבעל-הבית את התשלום.

הדר:
 את התשלום, לא את הפרמיה שהוא צריך לשלם?

שטאוב:
 את הפרמיה ממילא אנו תובעים שישלמו.

גרופר:
 מהו החוב במקרה זה?

שטאוב:
 החוב הוא 40,000 לירות והנזק 400,000 לירות.

אנו קבלנו את הצעת ועדת הכספים והוכנה הצעת חוק ברוח זו, שבזמן הקרוב תונח על שולחן הכנסת. אבל בינתיים יש כמה מקרים שדיירים נזקו ואיננו יכולים להגיד להם: חישארו עם הנזקים. לכן אנו מציעים לפצות את הדיירים לפחות חלקית, דהיינו ב-50%.

הדר:
 גם במקרה הקודם שהובא לפנינו התנגדתי למתן 50% מהפיצויים והצעתי 75%. לא נראה י מדוע אדם שנמצא בקו החזית, יהיה נפגע.

יש בידי מכתב ממושב גורן. הוא לא עמד תשלום מס רכוש וקרן פיצויים שנגרם לו נזק מקטיושה. אין זה עולה על יעתי שלגבי אזור שנתון להפגזות, אנו נשב בירושלים ונחליט על תשלום 50%

פיצויים. אמנם מדובר בקרן ביטוח, אבל זו איננה קרן ביטוח של "הסנה" ולא של חברת אליהו וצריך לשלם 95% מהפיצויים המגיעים ולא 50%. אפשר להעניש מי שלא שילם את המס, אבל לא יותר מכך. כאשר אתה משלם 400,000 לירות פיצויים, זה איננו השווי האמתי כי הנזק תמיד גדול יותר מאשר מעריך השמאי.

א. רון:
אינני מבין מדוע 85% ומדוע 50%. אני חושב שעל חשבון המדינה צריך לשלם את כל הנזק. זה עניין בטחוני ואין זה חשוב איפה קרה הפיגוע, ואין קשר בין בעל-הבית והדיירים לעניין זה.

פ. גרופר:
אני חושב שהמצב בנושא זה הולך ומחמיר. נכון שצריך לתקן את החוק ולקבוע שאם הבית מוגן ובעל-הבית לא שילם את המס, הדיירים אינם צריכים לסבול. אנו יודעים שאין משלמים את המס, למרות שהוא אינו מתבטא בסכומים גדולים. אבל כך היים הישובים שבאזור הגבול. אם מושב גורן סופג מכה, לפי החוק אין לשלם לו פיצויים. אנחנו נהיה רחמנים ונאשר 50% מהפיצויים. אני חושב שהאזרח אינו צריך לסבול, אם הוא נפגע מהפגזה או מפעולה חבלנית אחרת, גם אם הוא לא שילם את המס. צריך לחנך את האזרחים לשלם את המס. אין מחנכים? על-ידי ענישה, אבל הענישה אינה יכולה, במקרה זה, לעלות על 10% מהפיצויים. פה מדובר בכוח עליון, במלחמה. לכן אני מקבל דעתו של חבר-הכנסת הדר.

מר שטאוב בסדר. הוא אומר: החוק קובע שלא לשלם, ואנו מציעים 50%. אי אפשר לבוא אליו בטענות. אני מציע שבמקרים כאלה לא נפחית יותר מ-10% מהפיצויים.

היו לי שיחות עם מר שטאוב על נושא הפיצויים על נזקי בצורת. אדם לא שילם מס רכוש בסכום של 400 לירות והנה היתה שנת בצורת ונגרם לו נזק של אלפי לירות. ברור שלפי החוק צודק הממונה על מס רכוש כאשר הוא אומר לו: אתה לא שילמת, אתה סרבן כרוני, לא נשלם לך פיצויים. אני חושב שלגבי מכות טבע כמו בצורת ולגבי מכות חבלנים אין לנהוג בדרך זו. ואני מציע שנעניש את סרבני המס בהפחתת 10% אבל לא בהפחתת 50%.

היו"ר ש. לוריאני:
אני שמח לברך בתוכנו את חבר-הכנסת יצחק פרץ שנכנס לוועדה במקומו של חבר-הכנסת שובל. אני מאחל לו הצלחה.

ג. פדר:
המקרה שלפנינו מוכיח, שיש מקום לתיקון החוק. דייר בשכירות מוגנת אינו צריך להיות הקרבן, אם בעל-הבית לא שילמו את המס. אני בהחלט מסכים, שצריך להעלות את שיעור הפיצויים ל-75%, ואם יש מקום לתבוע לדין את בעל הנכס על אי-תשלום המס, צריך לעשות זאת.

ד. שטאוב:
חוק מס רכוש וקרן פיצויים, הייתי משווה אותו לחוק הביטוח הלאומי. 40% מהכנסות המס מופרשים לקרן מיוחדת לתשלום פיצויים.

ע. הדר:
על איזה נזקים?

ד. שטאוב:
על נזקי בצורת ונזקי מלחמה.

כאשר חוקק החוק אמר המחוקק: מי שירצה להנות מהקרן לתשלום פיצויים, יראה עצמו חייב לשלם את המס. המחוקק ראה בכך תמריץ לתשלום המס. המחוקק קבע בחוק, שאם היה נזק - נזק מלחמה או נזק בצורת - והביטוח לא שולם, תישלל הזכות לפיצויים. יחד עם זאת שר האוצר יש לו סמכות להורות אחרת.

אחרת בלי הגבלה?

הדר:

כן. היו זמנים שבועדת הכספים אמרו: מי שלא שילם את המס, אין לתת לו פיצויים.

שטאוב:

לגבי נזקי הבצורת, ידוע שהמס המשולם על-ידי החקלאים אינו מהווה אפילו החלק העשירי מהפיצויים שמהם נהנים החקלאים. כל זה המצב החוקי ואף אחד אינו מערער עליו. אבל הסעיף העיקרי לחוק, שחקלאי הרוצה בפיצוי בצורת, צריך לשלם את המס כדין. אתם יודעים לגבי נזקי בצורת, אנו שולחים מכתבים והתראות. אבל אם אדם עומד בסירובו אינו משלם את המס, מוצדק שלא יקבל 50%. אני חושב שאם אין סיבה מיוחדת -

הדר:

קטיושה זו סיבה מיוחדת?

שטאוב:

סכנה זו קיימת בכל הארץ. כל המדינה חזית. נכון שגבול הצפון פגיע יותר. יכולה ועדת כספים לומר, שבמקרה זה מוצדק לשלם יותר מ-50%. אבל אינני חושב שיש יותר על הסעיף העיקרי לחוק, כי הוא משמש חמריץ לשלם את המס ועל כך נזיה הקרן.

הדר:

הקרן בגרעון?

שטאוב:

חס וחלילה. אבל אם, חלילה, יהיה נזק רציני הקרן מחוסלת.

היו"ר ש. לורינץ:

מבעל-הבית אחס יכולים לגבות.

שטאוב:

אנו יכולים לגבות המס המגיע ממנו. איננו יכולים לגבות את הפיצויים. אנו עומדים להגיש צעת חיקון לחוק לפיו אפשר יהיה לגבות את הפיצויים מבעל הבית.

קופמן:

יש בארץ מקומות המועדים לפורענויות. וכזאת היא התחנה המרכזית בתל-אביב.

שטאוב:

ומחנה-יהודה בירושלים.

קופמן:

לגבי אזורים אלה אנו צריכים לנהוג במידת הרחמים.

יחד עם זאת יש להעמיק פעולת גביית המס.

לביית ויגבו את המס.

הייתי מציע אפוא שלגבי אזורים מסויימים

נהג במידת הרחמים.

הדר:

לגבי מי שנפגע, האזור אינו מעניין. זו איננה חברה ביטוח.

היו"ר ש. לורינץ:

לפנינו מקרה קונקרטי ואני מבין שהחבריים רוצים לנהוג במידת הרחמים לגבי מקרה זה

להחליט על פיצויים בשעור 75%. אמנם אין לנו סמכות פורמלית, אבל תמיד חשב האוצר בהמלצתו.

לגבי הבעייה העקרונית, דעתי שונה מכל הדיעות

הושמעו כאן. כאן ערבבו מין בשאינו מינו. כאן מדובר בעניין של ביטוח.

הדר:

בצורת, זה עניין אחר.

היו"ר ש. לורינץ:

אפשר לשנות את החוק ולקבוע: זה איננו ביטוח, כל נזק שנגרם על-ידי כוח עליון, פגיע טבע,

לגבות מסים ואפשר שלא לגבות מסים. אבל

ירוש הדבר - שינוי כל הגישה של חוק. כל זמן שהחוק קיים כפי שהוא -

לדעתי הוא מוצדק - היסוד לחוק הוא ביטוח. מי שרוצה להיות מבוטח, צריך

שלם. ואם לא שילם, החוק קובע שאין הוא זכאי לפיצויים, כי הוא יכול היה

בטח את עצמו ולא עשה כן.

יש מקרים חמורים כמו המקרה של מושב גורן, שלגביו צריך לנהוג לפני משורת הדין. לכן החוק לא סגר את הענין באופן הרמטי והשאיר גמישות והגמישות היא מאפס עד 100%. מדוע להעניש את הדיירים המוגנים משום שבעל הבית בחו"ל ולא שילם את המס?

לפני שבוע ימים אשרנו 100 אחוז פיצויים למושב שלומי. הדבר הוא בידנינו. לכן אינני רואה סיבה לשנות את החוק. אם נשנה את החוק, טיפש יהיה מי שישלם את המס. אם הוא בלאו הכי יקבל פיצויים, למה ישלם את המס?

ע. הדר: אינני מציע לשנות את החוק. אני מציע להיות יותר ליברלים.

היו"ר ש. לורינץ: אם אומרים שיש לשלם בכל מקרה פיצויים בשעור 98%, פירוש הדבר שנוי החוק. אם איננו רוצים לשנות את החוק ולהשאיר שיקול דעת לשר האוצר ולועדת הכספים, אפשר לדון בכל מקרה לגופו וללכת על-פי רוח החוק; ובמקרה של רשלנות בתשלום המס, צריך שיהיה לנו אומץ להגיד שאיננו משלמים אפילו אחוז אחד ובמקרה של שלומי יש לשלם 100%.

פ. גרופר: במדינה שמצבה נורמלי, שאינה נחונה במלחמה, אין לחת אפילו 50%. במדינת ישראל הנמצאת במצב מלחמה 30 שנה, יש אזורים מועדים יותר לפגיעה. בבני ברק ובעתליה אין סבירות גבוהה למעשי חבלה. אלה הלושבים על הגבול הוטפים את הקטיושה במקומך ובמקומי. אם שילמו או לא שילמו, עם ישראל צריך לפצותם.

לכן אני אומר: צריך להשאיר את החוק, אבל על פיגוע חבלני לגבי מי שלא שילם את המס, נעניש ב-10%, אבל לא בסכום מהותי; הרי הוא צריך לחקן את ביתו.

ע. הדר: גם היום קיים חוק, ובכל זאת באים בשיגרה של תשלום 50% מהפיצויים. אנו רוצים שהשיגרה

תהיה 90%.

ד"ר ג. קטרון: הם אינם באים בבקשה לאשר 50%.

היו"ר ש. לורינץ: אני מצטרף לדיעה שבמקרה הקונקרטי נמליץ על תשלום פיצויים בשעור 75%.

היות וכולם הביעו דיעה אחת, רציתי להשמיע דעתי האחות. כאשר נדון בנושא מבחינתו העקרונית, אשמיע דברי ביתר הרחבה.

א. רון: אני תומך בדעתך, שאין לשנות את החוק כי אז אף אחד לא ישלם את המס. אבל המקרה שלפנינו שונה. יכול להיות שהדיירים לא היו צריכים לשלם את המס.

ד. שטאוב: זה המצב.

א. רון: אם כך, תעניש את בעל-הבית, לא את הדיירים.

ח. קופמן: הדיירים יכולים לשלם את המס?

ד. שטאוב: כל אחד יכול להצטרף לקרן מרצונו.

היו"ר ש. לורינץ: אני מבין שיש קונצנזוס להחלט על 75%.

א. רון: אני בעד 100%.

ע. הדר: אני בעד 90%.

ח. קופמן: אי אפשר לתת 100% במקרים כאלה. אני מציע 75%.

ה"ר ש. לורינץ:

אני מעמיד להצבעה שתי ההצעות.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 75% בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד המעלה 32 בתל-אביב - 4 קולות
- בעד ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 90% בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד המעלה 32 בתל-אביב - 5 קולות
- נתקבלה ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 90%

שטאוב: מקרה נוסף מאותו סוג הוא המקרה של מסעדת "דולפיין" במזרח ירושלים. בעל-הבית הוא צרבי שלא שילם את המס המגיע. גם במקרה זה אנו מציעים לשלם 50%.

רוזליו: אני מבחין בין בית בשלומי ובית ביסוד-המעלה בתל-אביב ובין מסעדה בירושלים.

הכהן: אני מבחין בין בית מגורים ובין מסעדה. לדעתי, אין להתייחס לשני המקרים באותה מידה.

שטאוב: הבית ברחוב יסוד-המעלה בתל-אביב איננו בית מגורים, אלא בית עסקים.

ה"ר ש. לורינץ: חבר-הכנסת הדר, מה אהה מציע במקרה זה? 90% הדר:

ה"ר ש. לורינץ: אנו עוברים להצבעה.

ה צ ב ע ה

- בעד ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 90% בשל נזק שנגרם למסעדת דולפיין - 3
- בעד ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 75% בשל נזק שנגרם למסעדת דולפיין - 70
- ההצעה להמליץ על חשלום פיצויים בשיעור 75% בשל נזק שנגרם למסעדת דולפיין בירושלים נתקבלה

ה"ר ג. קטרון: איך אחם מצדיקים, מבחינה צבורית, הפליה בין שני המקרים? בשני המקרים היה בעל-בית שילא שילם את המס; בשני המקרים היה דייר שלא יכול היה לשלם את המס, ואתם מפלים מקרה אחד לעומת השני.

הדר: אני מבקש הצבעה חוזרת.

ה"ר ש. לורינץ: נערוך הצבעה חוזרת. מתקבל על הדעת שנחליט על 90% או 75% בשני המקרים.

גרופר: הבית ברחוב יסוד המעלה בתל-אביב הוא בית מגורים או בית עסקים?

שטאוב: בית עסקים.

הדר: זה מקור פרנסתם של בעלי העסקים שם.

פנקסביץ: לפי חוק הגנת הדייר, אם נגרם נזק למבנה ובעל-הבית אינו מחקן אותו, רשאים הדיירים לחקנו ולגבות ממנו. בעלי החנויות ינכו משכר הדיירה את הוצאות התיקון. נכון

שיהיה להם חסרון כים כאשר ישלמו 400,000 לירות.

ד. שטאוב: רבותי, אתם צריכים לדעת, שאם אתם מחליטים על 90% במקרים אלה, לא נוכל לשנות שיעור זה לגבי מקרים אחרים בעתיד. אנו חושבים ש-90% זה יותר מדי. אני חושב ש-75% זה הוגן למדי, כי מדובר על מקרים בהם לא שולם המס.

ע. הדר: מי שנפגע בקריית-שמונה שילם את המס?
ד. שטאוב: לגבי שלומי לא אמרנו מלה כאשר החלטתם על 100%.

ע. אמוראי: קבלנו עכשו נתון חודש, שבמקרה של הבית ברחוב יסוד-המעלה בתל-אביב מדובר בבית עסקים, והדיירים יש להם אפשרות לגלגל את הוצאות התיקון על בעל-הבית. לעומת זאת לגבי מסעדת דולפין בירושלים, מה אשמים בעלי המסעד שבעל-הבית לא שילם המס? אני מציע שלגבי מסעדת דולפין בירושלים נחליט על 90% ולגבי הבית ברחוב יסוד-המעלה בתל-אביב נחליט על 75%.

פ. גרופר: אני מציע שנחליט על 75% לגבי שני המקרים. עשינו צעד גדול כאשר קבענו 75% במקום 50%, שיעור הפיצויים שהיה נהוג בעבר.

היו"ר ש. לורינץ: אני תומך בהצעת חבר-הכנסת גרופר. אני חושב שלא נצא ידי חובה אם נהיה רכי לב ונחליט על 90%. אני מבין שיש קונצנזוס על 75%. אני מעמיד להצבעה הצעה זו.

ה ע ב ה

ההצעה להמליץ על תשלום פיצויים בשיעור 75% בשל נזק שנגרם לבית ברחוב יסוד-המעלה בתל-אביב ובשל נזק שנגרם למסעדת "דולפין" בירושלים נתקבלה פה אחד

ב. החברה הכלכלית לירושלים בע"מ - מבני תעשייה במישור אדומים - אישור נכס בר-ביטוח

(מכתב מנכ"ל משרד-האוצר מיום 24 באוקטובר 1979)

היו"ר ש. לורינץ: אנו עוברים לסעיף הבא בסדר-היום: החברה הכלכלית לירושלים בע"מ - מבני תעשייה במישור אדומים - אישור נכס בר-ביטוח.

ד. שטאוב: לפי החוק נתונה הזכות למי שמשקיע בשטחים שמחוץ לשטח מדינת ישראל לבטח נכסים שבשל זהותם הישראלית נתונים בסכנה.

החברה הכלכלית לירושלים בע"מ מבקשת לבטח מבני תעשייה במישור אדומים. ועדת המנכ"לים ממליצה וועדת הכספים מתבקשת לאשר.

היו"ר ש. לורינץ: הדבר מקובל ואני חושב שאנו יכולים לאשר בקשה זו.

ה ע ב ה

החברה הכלכלית לירושלים בע"מ - מבני תעשייה במישור אדומים - אישור נכס בר-ביטוח - אושר

חוק מלווה חסכון (תיקון), תשל"ט-1979

יו"ר ש. לורינץ:

ידי סוברים לחסייה הבא:
חוק מלווה חסכון (תיקון), תשל"ט-1979.
נשמע דברי הסבר מפי הממונה על הכנסות

מדינה, מר לין.

לין:

אומדן ההכנסות ממלווה מעסיקים הוא 7,2 מיליארד לירות. אנו מציעים לבטל החל מ-1 אוקטובר 1979 מלווה זה לגבי חמישה ענפים: תעשייה, חקלאות, תיירות, נדיה ותחבורה. אומדן הגבייה מחמישה ענפים אלה מתקרב ל-4 מיליארד לירות. נותר לגבייה סכום ברוטו של 2,105,000,000 לירות. המפעלים ענפים אלה מקבלים פדיון מוקדם מבנק ישראל לצורך פתרון בעיית האשראי להם. מצד אחד החוק מטיל עליהם כחובה לקנות אגרות מלווה מעסיקים מצד שני הם יכולים לפדות פדיון מוקדם בבנק ישראל. לאחר שמפחיתים ת הפדיון המוקדם נותר השנה לגבות 1,5 מיליארד לירות, כאשר הזרימה פועל יכולה להגיע ל-800 מליון לירות.

ועדת השרים לענייני כלכלה החליטה לבטל את מלווה המעסיקים מ-1 באוקטובר לגבי 5 הענפים היצרניים שציינת מ-1 באפריל 1980 לבטלו כליל. מחברר שאין טעם ליצור קשיי נזילות אצל יצרנים היצרנים מצד אחד ומצד שני לשלוח אותם לקבל אשראי מבנק ישראל. נאי מלוות החובה טובים הרבה יותר מתנאי אגרות החוב הצמודות למדד. יתן יהיה לכסות את ההפסד שיגרם במלווה חובה על-ידי מלווה מרצון, כך לא תיווצר בעייה תקציבית.

הדר:

אני בעד ההצעה. יש אבסורד שחלק מהמפעלים מגיעים לאזון לא מכוח הייצור, שבו אין הם רווח, אלא מאגרות חוב. לכן צריך להפסיק זאת. אולם הבעייה שמטרידה היא בעיית מס מעסיקים לא מלווה מעסיקים.

לין:

הצעה לביטול מס מעסיקים מונחת על שולחן האוצר.

יו"ר ש. לורינץ:

היות והחברים אינם מבקשים רשות הדיבור, אני מבין שהם חומכים בהצעה. ואמנם ההצעה יובה ומוצדקת. אבל מדוע לעשות זאת בשני שלבים, מדוע לא לבטל מלווה מעסיקים לכולם?

מלווה מעסיקים זה איננו בגדר עונש. תנאי מלווה זה טובים מאד. נוכחנו לדעת שהצבור קונה מלוות מרצון מעל ומעבר כל אומדן. מדוע לא נשחרר את כולם ממלווה מעסיקים?

מלמד:

אתה מתכוון לענפי הייצור, לא לשירותים?

יו"ר ש. לורינץ:

אני בעד הקלה על הייצור והכבדה על השירותים.

לין:

ענין זה עמד לפני ועדת השרים לענייני כלכלה. זה שיקול דיהי-יהדריך אותה הוא שיקול זהירות. יש 50 מיליארד לירות מלוות מרצון - - -

50 מיליארד לירות השנה?

אמוראי:

כן.

לין:

עד עכשו הגיעו ל-29 מיליארד לירות. נתון זה מעודכן למחיי 50 מיליארד לירות זו ההערכה האחרונה שקבלתי מהממונה על שוק

אמוראי:

לין:

התון.

המלווה האוטומטי יבוטל בכל המשק ב-1

באפריל 1980.

מדברייך עולה שאין מקום לזהירות. לשם מה
חנתן מתנה לעובדי השירותים?

היו"ר ש. לורינץ:

כיוון שאין זה נושא חדש, מדוע לא תחליט

ועדת הכספים על דעתה לבטל מלווה המעסיקים כליל?

בדברי ההסבר נאמר, שהדבר נעשה כדי שענפי
הייצור יהיו יותר ליקווידיים והשירותים

ח. קופמן:

יהיו פחות ליקווידיים.

אינני יכול לייצג את האוצר כולו. מוכרח

א. ליך:

להיות כאן נציג אגף שוק ההון ונציג אגף
התקציבים. על כל פנים שיקולים אלה הובאו לפני ועדת השרים לענייני כלכלה
והועדה חשבה שכדאי להשאיר מרווח של בטחון.

מה חלקם של השירותים במלווה?

ע. הדר:

3,2 מיליארד לירות.

א. ליך:

לי מפריע שנאשר חוק הלוקה בחוסר הגיון.
לכן אני מציע שמר ליך יתייעץ עם אגף

היו"ר ש. לורינץ:

התקציבים ואגף שוק ההון, ואנו נדחה את ההצבעה ליום-יומיים. גיימנו
את הדיון. ההצבעה תהיה בעוד יום-יומיים.

גם בתקופה שהממשלה אינה מתפקדת, יש הרושם

א. מלמד:

שמיינהל הכנסות המדינה מתפקד. אני שואל

אותך: לשם מה היית צריך את הצרה הנקראת "מודיעון" או "מלשינון"?
אינני צריך להגיד איזה אסוציאציות הדבר מעורר. הייתה לי הכבוד לחיות
שנה אחת במסטר הסובייטי. שם אין "מלשינון". אצלנו להכריז בריש גלי
שקיים "מלשינון"? זה היה בשיא המהפכה התרבותית בסיין.

מה יש?

מ. סבידור:

אני מתפלא עליך, שאתה איש תרבות וליברל
בהשקפתך, מסכים לכך.

א. מלמד:

כאשר אני מתפלל כל בקר חפילת שמונה עשרה
אני אומר "ולמלשינים אל תהי תקווה" -

לא על סוג זה של מלשינים.

מ. סבידור:

אני מסכים אתך, אבל מספיקות לי האסוציאציות.

א. מלמד:

אני מתחנן לפניכם שיהיה לכם האומץ - ומיינהל
הכנסות המדינה יכול להרשות זאת לעצמו, הוא עשה דברים אמיצים ויש לו
יוקרה גדולה בצבור - תחזרו בכם.

צריך לקיים דיון על כך.

מ. סבידור:

זו הייתה היזמה של האדמיניסטרציה, ואני מייעץ
להם לחזור בהם. לא היה דיון על כך ולכן

א. מלמד:

אין צורך בהחלטות.

קודם כל הייתי מבקש שיהיה דיון בוועדת הכספים

א. ליך:

או בוועדת החוקה, חוק ומשפט. אני מקדם דיון
כזה בברכה, ואם לא נשפנע את הועדה, נשמח להוריד את הנושא.

קשה לנהל הסברה במדינה, כי מספיק שעחון

אחד מחליט להכניס יום יום בכותרותיו את "המלשינון". אבל אנו מקבלים
אינפורמציה ממקורות שונים.

זה בבחינת "כולם יודעים למה כלה נכנסת
לחופתה. אבל אין מכריזים על כך.

א. מלמד:

א. לין:
 אינפורמציה זו זורמת אלינו בין אם נרצה
 ובין אם לאו בצורה בלתי-מבוקרת. אנשים
 כותבים מכתבים ופונים טלפונית לאנשים הלא נכונים במערכת. הם אינם
 יודעים לאן לפנות. בחדשים האחרונים זרימת המידע גברה מדי חודש. שאלנו
 מה עדיף, שהאינפורמציה תזרום בצורה בלתי-מבוקרת לאנשים הלא נכונים
 או שנדאג שהיא תתועל בצורה נכונה ותסונן. זו בעייה מינהלית שהיינו
 צריכים להתמודד איתה.

יש שאלה של גישה לנושא. אם אנו אומרים
 שאזרח אחד יודע שאזרח אחר עובר עבירות שיטתיות של העלמת מס, מה חובתו
 של האזרח הזה לעשות - להודיע למס הכנסה או לא? אם חובתו להודיע, צריך
 להדריך אותו איך להודיע. אפשר לומר: בהודעות אנונימיות איננו רוצים.
 היום אנו בודקים גם את ההודעות האנונימיות. אבל אנו חייבים להגיד לאזרח
 איך הוא צריך להתנהג בענין העלמת מס. בלי תמיכה צבורית לא נלחם בהון
 השחור. ובאמצעי הרחעה אפשר להגיע עד נקודה מסוימת. אבל תמיכה צבורית
 חייבת להיות.

חשבנו שעדיף שינתן טלפון ברור, וכל
 האינפורמציה תבוקר ונדאג שלא ייעשה בה שימוש שלא לצורך. אבל אני מוכן
 לבידור, אדרבא.

היו"ר ש. לורינץ:
 הנושא איננו נכלל בסדר-היום. שמענו שאלה
 ושמענו תשובה. אם התשובה מספקת את השואל,
 מה טוב. אם לאו זכותו של חבר-הכנסת מלמד או של כל חבר כנסת אחר, להעלות
 את הנושא לדיון בוועדה ואז נקיים דיון לגופו של דבר.

א. לין: צבורית, היינו מעדיפים לקיים דיון.

א. מלמד: אני מבקש לקיים דיון בנושא.

היו"ר ש. לורינץ: אנו נכלול את הנושא בסדר-היום של הוועדה.

ד. צפת וטבריה - הנחה במס הכנסה

היו"ר ש. לורינץ: אנו עוברים לסעיף הבא:
 צפת וטבריה - הנחה במס הכנסה.
 כפי שאתם זוכרים, לפני 3.5 שנים החליטה
 ועדת הכספים - על-פי יזמת הממשלה - לתת הנחה במס הכנסה לתושבי צפת
 וטבריה. גובה ההנחה היה 7.5%. מדי פעם הארכנו את התקנות על-פיהן
 נתנה ההנחה. לאחרונה האוצר לא פנה אלינו בבקשה להאריך את התקנה. אבל
 חברי הוועדה ביזמתם הציעו להאריך את התקנות לשנה נוספת. התחלנו בדיון
 בהצעה

ד. רוזליו: סיכמנו שבישיבה זו תהיה רק הצבעה.

היו"ר ש. לורינץ: אני סיכמתי שתהיה רק הצבעה. אבל היות ואחרי
 דברי אמר חבר-הכנסת גרופר, שיש לו מה
 לומר בנושא, אמרתי שלא נסתום פיות. כיוון שחבר-הכנסת גרופר איננו,
 נשמע את נציגי האוצר.

י. שאלתיאל:
 ההנחה במס לצפת וטבריה ניתנה למעשה רק
 לשנתיים - לשנים 1977 ו-1978. ומלכתחילה
 היתה מגמה לתת זאת באופן זמני ולא דרך קבע.

הסעיף המסמין מתן הנחה אומר, שההנחה תנתן
 לישובי פתוח ולהתיישבות חדשה. וכל השנים נתנו את ההנחה רק לישובים
 שהוקמו אחרי קום המדינה. היו רק שלושה יוצאים מן הכלל: מטולה, שאר-ישוב

ומנחמיה, שלהם ניתנה ההנחה בסוף שנות החמשים וראשית שנות הששים בגלל סיבות בטחוניות. יתר הישובים המקבלים הנחה זו הם ישובים הנמצאים באזורי פיתוח.

הסעם למתן ההנחה לתושבי צפת וטבריה היה רצונם להחזיק במקום בעלי תפקידים חיוניים כמו מורים ואחיות וזה היה לתקופה מוגבלת של שנתיים. אם יוארך מתן ההנחה לצפת וטבריה, יש לנו כבר פניות של ישובים אחרים כמו נהריה וישובים דרוזים ואם ניתן להם, אינני יודע אם נעמוד בפני אחרים.

יש בעייה נוספת, בעייה מינהלית. אנו נמצאים בסוף שנת הכספים 1979. אם נחליט לתת את ההנחה לתושבי צפת וטבריה לשנת 1979 היום, זה יצור בעיות מינהליות סבוכות. אם נותנים, צריך לתת בתחילת שנת הכספים. זה הנימוק מדוע לא בקשנו להאריך את החקנות.

א. לין:
אני רוצה לציין שמדובר בשתי ערים וותיקות, צפת וטבריה. והן אינן עונות על הקריטריונים שבסעיף 11 לחוק על-פיו ניתנים הפטורים וההנחות. ברגע שנותנים להן, פותחים פתח לכל אותן דרישות של הישובים הדרוזים והאחרים, שיתכן ויש טעמים כלכליים ובטחוניים לתת להם, ואז אנו עומדים בפני מצב שלא נוכל להסביר כיצד ולמה לא תנתן ההנחה לישובים אחרים.

ההפסד במס שיגרם על-ידי מתן הנחה זו הוא 3 מיליון לירות. וזו הקלה במס המפלה בין אזרח לאזרח. שר האוצר החדש, כפי שדווח לי, מתנגד עקרונית למתן הנחה במס לשתי ערים אלו.

י. פרץ:
בסעיף 4 בדף שקבלנו כתוב, שאחרי שלוש שנים תיבדק רשימת הישובים. אני מבקש לדעת אם רשימת הישובים נבדקה. עד כמה שאני יודע, היא לא נבדקה. בזמנו ניסיתי לטפל בנושא, והדבר לא נסתייע בידי. ברשימה שלפנינו יש עוד מקומות שאפשר להוציא אותם.

אני הייתי מציע שנאריך את התקנות לגבי צפת וטבריה לעוד שנה בתנאי שנבדוק את רשימת הישובים ונחליט מי יוצא ומי יכנס לרשימה.

ה. קופמן:
איתרע מזלן של צפת וטבריה שכאשר שחררו את האזור לא נחשבו משום מה לישובים חדשים, לעניין זה. זה מגוחך, ממש לא רציני. אילו שתי ערים אלו היו ערי פרוספיריטי, ניחא. אבל שתיהן ערים של עולים שעדיין המצוקה החברתית בה גבוהה. לקיים רמת חיים נאותה בערים אלה קשה יותר מאשר במרכז הארץ, אם בגלל הקור בחורף ואם בגלל החום בקיץ. כשם שהתמודדנו עם הנושא בשנתיים האחרונות, נוכל להתמודד אתו שנה נוספת.

אני מצטרף להצעת חבר-הכנסת פרץ שתיבדק הרשימה ויוחלט מי לשבט ומי לחסד. אני יודע שיש בעייה של נהריה ובעייה של עכו. בשלב זה אני מציע להאריך את התקנות לגבי צפת וטבריה לשנה נוספת.

לא מקובל עלי הנימוק, שאי אפשר להחליט עתה, לקראת סוף שנת החקצ"ב. האנשים רצו לוועדה זו יום ולילה, ואתם משכתם את העניין.

אני מציע לתת הנחה זו עד 31 במרס 1980 ועד אז הועדה תקבע קריטריונים ברורים. אם אנו מתמודדים עם החלטות ועדת בן-שחר, בודאי אפשר להתמודד עם החלטות הועדה מ-1973. למעשה ועדת הכספים התחייבה לגבי צפת וטבריה ואני מציע לקיים התחייבות זו.

א. מלמד:
אני מצטרף לנימוקים שהביא חבר-הכנסת קופמן. ואשר לטענה שאחרים יבואו וידרשו זאת, אנו איננו נותנים זאת כזכות אלא כתמריץ. כאשר אנו מדברים על פיתוח הגליל

זו צריכים לעודד ערים אלו.

אני רואה ברשימת הישובים המקבלים פטור
גם הכנסה ישוב שמורידים אותו - אלון מורה. לאלון מורה נותנים ולצפת
זכריה שאנו רוצים לעודד, אין רוצים לתת. אנו אומרים: עם הפנים
ליל" אבל כנראה אנו רק רוצים להסתכל על הגליל. ואני מדבר על
ישובים עירוניים ולא על ישובים חקלאיים. אני מציע לבדוק כמה מתושבי
זר אפרים ואלקנה חיסלו דירותיהם במקומות מגוריהם הקודמים. זו דרך
זה לקבל פטור ממסים. אדם לא חיסל דירתו הקודמת, משמש כמורה באוניברסיטה,
יקח את הקדליאק שלו, נוסע לילה אחד בשבוע לאלקנה וחוזר ויש לו
זר ממסים. אני מציע שיקבע בהוראות שיקבלו פטור כאלה שחסלו דירותיהם.
ינני מדבר על ישובים חקלאיים. אבל לגבי ישובים עירוניים, שיושביהן
צסוקתם בתל-אביב ודירתם בתל-אביב והם לוקחים עוד דירה מעם ישראל, רק
יי לקיים מצוות ישוב ארץ-ישראל - כאילו במקום אחרי אין מקיימים
נורה זו - צריך לתת להם פרס כזה?

י"ר ש. לורינץ: אני מבקש להתייחס רק לנושא שלפנינו,
צפת וטבריה.

כהן:
אם חבר-הכנסת מלמד היה מתייחס לכל הנושאים
בלהט שהתייחס לנושא זה, היה טוב. אם
ינו צרה באותו יהודי שהולך לאלקנה והוא גר בקיראון, אני חושב שהוא
ינו מביץ את העניין. זה עולה לו כפל-כפלים, שהוא גר באלקנה, מההנחה של
7.5 במס הכנסה.

לגופו של עניין, הכי קל לתת. לקחת הרבה
יותר קשה. ולקחת ממי שכבר נתנו לו, זה
רבה יותר קשה. אני מביץ שכיוון שצפת וטבריה הן ערים ותיקות, הן
וכנסו לקטגוריה של ערי עולים. אבל אנו אשרנו את ההנחה במס לערים
לו לשנתים. אם נחליט לעשות בדיקה כוללת של הרשימה ולחוציא את הישובים
יש להוציאם, אני מוכן להאריך את התקנות לגבי צפת וטבריה לעוד שנה.
כל הכבוד, גם בטבריה ובצפת יש שגשוג. טבריה הפכה לעיר קיים מזשכת.
תפוסה בבתי-המלון בטבריה מלאה. אני, כאיש הצפון, רוצה לעודד ערים
לו. אבל זה צריך להיות מבוסס על קריטריונים.

אם יוחלט שמאריכים את התקנות לשנה אחת
וך בדיקה יסודית של כל הרשימה, אני מוכן להצטרף.

סבידור:
הסיבה המופיעה במסמך שלפנינו, שעדיין
קיימת תופעה של עזיבה בטבריה ובצפת,
ינה משכנעת. אנו רוצים לתת חמריץ זה לא רק למקום שאין בו עזיבה,
נו רוצים לתת חמריץ כדי לעודד ביאה.

אני סבור ששתי ערים אלו ראויות להכנה של
כית הזה שהוא הביטוי לריבונות ישראל. ערים אלו ראויות להתחשבות בשל
לוציותן ועמידתן לפני מלחמת השחרור ובתוכה בתוך ים ערבי.

לפי דברי חבר-הכנסת מלמד, לא לפי מקום
נוריו צריך לתת את ההנחה לאיש, אלא לפי מקום עבודתו. אם הוא גר
זכריה ועובד בחיפה, לא צריך לתת לו הנחה.

רוזליו: ההפך הוא הנכון.

סבידור:
מי שגר בטבריה ומקום עבודתו והשתכרותו
מחוץ לטבריה, אינני חושב שצריך לתת לו
נחה זו. על כל פנים אני מחייב ארכת התקנות ואינני חושב שההפסד למס
כנסה יהיה משמעותי.

מ. הכהן: כחבר חדש בוועדה, אני משוחרר מהתחייבויות שנתנו. ואף-על-פי-כן אני בא לומר: לא רק מנימוקים אנכרוניסטים של ישובים שקמו לאחר קום המדינה, יש להאריך מתן ההנחה לצפת ולטבריה לעוד שנה... בכרמיאל קשה היום להשיג דירה יותר מאשר בטבריה וצפת, ואף-על-פי-כן לא מוצע למחוק את כרמיאל מהרשימה. אתה בא להשוות ישובים דרוזים לטבריה וצפת? טבריה וצפת מקבלות הנחה זו שנתים ועכשו מדובר על ההארכה. מה מתבקש? מתבקש לבדוק את הרשימה, ששתי הערים הללו בתוכה, ולדון מה הקריטריונים למתן פטורים ממס. אם כך ייעשה, יש טעם לדיון. אם לאו, אינני רואה סיבה שלא לתת לטבריה וצפת מה שהן מקבלות היום. ובמיוחד כאשר מדובר על יהוד הגליל וצפת וטבריה הן חלק מהגליל.

א. אבטבי: אני מציע לתת את ההנחה במס לצפת וטבריה עד 31 במרס 1980 אבל לא בשיעור של 5% אלא בשיעור של 3%.

בכנסת השמינית היתה ועדה בת שלושה חברים, תחילה בראשותו של עוזי פיינרמן זכרונו לברכה ואחרי פטירתו בראשותו של דוד קורן - ואני הייתי אחד מחבריה - שבדקה את הנתונים של כל ישוב, המרחק מהגבול ומספר מקומות העבודה, והביאה הצעה לפני הוועדה.

אני מציע שנחליט על הקמת ועדה שתשב עם אנשי האוצר ותבדוק כל ישוב לקראת שנת הכספים 1980. לפי שעה אני מציע לאשר לצפת וטבריה הנחה של 3% עד 31 במרס 1980.

י. פרץ: במסמך שלפנינו מדובר על הנחה של 3% עד 5% לפי טבלת שכר. אינני יודע מי קבע זאת. זה לא היה בתקנה הראשונה. בתחילה ניתנה ההנחה על-פי סכומים וכאשר שינינו לאחוזים, נקבע אחוז אחיד לכולם.

ש. שביד-גלעדי: רק ועדת הכספים יכולה היתה לשנות.

ע. הדר: יכול חבר-הכנסת מלמד לטעון בלהט רב אודות בזבוז כסף בגדה. זה ויכוח פוליטי. אין ויכוח שהגליל בא אחרי הגדה והכל מדברים איך מביאים לשם יהודים. כיצד מעודדים יהודים לבוא לגליל? דרך אחת - תקציב פיתוח, דירות. והדרך השנייה - מתן חמריץ לפרט כפרט על מנת שירצה ללכת לשם. ובאשר לקריטריונים אני הצעתי שנקבע כי מכביש עכו-צפת צפונה הכל נהנים.

היו"ר ש. לוריאניץ: נושא הדיון הוא הנחה במס לצפת וטבריה. מצד הוועדה אין התחייבות. אמנם נכון שרוב החברים התבטאו חיובית וגם היום כמעט כל חברי הוועדה התבטאו חיובית. כל מה שאנו יכולים הוא להמליץ.

יש בקשה של שר האוצר החדש, מר יגאל הורביץ, ללמוד את הנושא והוא היה רוצה להופיע לפני הוועדה בטרם תיערך ההצבעה. בדרך כלל כאשר שר האוצר מיוצג על-ידי פקיד בכיר רואים זאת כאילו שר האוצר היה נוכח. אבל הפעם מדובר רק בהמלצה ומדובר בשר חדש, שלא הספיק ללמוד את הנושא. לכן אני חושב שניענה לבקשתו של שר האוצר ונדחה את ההצבעה. אבל הדיון חס. בשום פנים לא נקיים דיון נוסף.

באשר להצעתו של חבר-הכנסת אבטבי, אני מקבל שעלינו להקים ועדה אד-הוק שתלמד את הנושא. בישיבת הוועדה מחר אציע הרכב ועדה זו.

ד. רוזליו: דנו בנושא והחלטנו להצביע. אינני חושב שצריך להטריח את השר החדש בעניין זה. האם דחיית ההצבעה עד להופעתו של השר החדש לא תביא לכך שאז יאמר לנו שכבר מאוחר מדי?

י"ו"ר ש. לורינץ: איננו מקבלים תשובה, שהדבר מאוחר. תוך שבוע עד 10 ימים נחליט.

זה עתה קבלתי פתק מנציג האוצר, שהשר החדש רוצה ללמוד את הנושא ולא דוקא להופיע לפני הועדה.

אנו דוחים אפוא את ההצבעה.

ז. תקנות מס הכנסה - קביעת אחוז נכות

י"ו"ר ש. לורינץ: אנו עוברים לסעיף האחרון בסדר-היום של ישיבה זו: תקנות מס הכנסה (קביעת אחוז נכות), תש"ם-

1979.

נשמע דברי הסבר מפי הממונה על הכנסות המדינה.

ז. לין: מוצע לבטל את התקנות הקיימות לגבי קביעת דרגת נכות לצורך מתן פטור ממס הכנסה לנכים על ידי דרגת נכות של 100% או נכות מצטברת של 90%. היום נקבעת הנכות על-פי שורה של חוקים שונים. נוסף לחוקים קיימת הוראה ששר האוצר יכול להתקין תקנות לקביעת אחוזי נכות במקרה שלא היתה קביעת אחוז נכות על פי אחד החוקים הקיימים.

אנו מבקשים לשנות את התקנות באופן שכל התקנות החלות על נפגעי עבודה לצורך הביטוח הלאומי יחולו לענין קביעת יריגות נכות למתן פטור ממס הכנסה.

ז. קופמן: מדוע מוצעת ועדה רפואית עליונה המורכבת משני פוסקים?

י. שאלתיאל: על-פי התקנות הקודמות היה רק רופא אחד. מבקר המדינה העיר על כך, כי הנכים טענו שאין אפשרות לערער על פסיקתו של רופא אחד, בעוד שלגבי הביטוח הלאומי קיימת ועדה עליונה של 3 רופאים ואפשר לערער. תיקון זה הוא לטובת הנכים, כי תהיה להם אפשרות לערער. כמובן, גם לנציבות מס הכנסה תהיה אפשרות לערער.

א. אבטבי: בסעיף 2 במכתבו של שר האוצר כתוב: "ועדה רפואית עליונה המורכבת משני פוסקים" שאליה רשאי לערער הן הנכה והן נציבות מס הכנסה. החלטת ועדה זו תהא חופית. אם שני הפוסקים יחלוקו בדעותיהם, מי יפסוק?

י. שאלתיאל: יש אפשרות לערער.

מ. סבירור: התקנות המצורפות למכתבו של שר האוצר הן התקנות החדשות?

א. לין: כן, אם יבוטלו התקנות הקיימות.

מ. סבירור: כמה השנוי העיקרי?

י. שאלתיאל: כמעט בכל, כי התקנות הקיימות היו למעשה הוראה אחת שלא היו בה קריטריונים ולא היתה בה קביעת פרוצדורה. וזה גרם להתמרמרות אצל הנכים. היום קבענו את הקריטריונים על-פי המחכונת הקיימת בביטוח הלאומי.

ד. רוזליו: מי שנקבעה לו דרגת נכות יכול לפנות מחדש לוועדה החדשה?

מ. דרזיו: אם הועדה הקודמת קבעה ועברו 6 חדשים, יכול הנכה לפנות עם תעודה רפואית לוועדה החדשה.

מ. סבירור:

גם נציבות מס הכנסה יכולה לערער?

מ. דרזיו:

כן, אבל תוך שנה והנכה - תוך ששה חדשים.

היו"ר ש. לורינץ:

האם חברי הועדה מוכנים להצבעה?

קריאות:

כן.

היו"ר ש. לורינץ:

אני מעמיד להצבעה תקנות מס הכנסה - קביעת אחוז נכות.

ה צ ב ע ה

תקנות מס הכנסה (קביעת אחוז נכות), תש"ם-1979 - אושרו

היו"ר ש. לורינץ:

הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.05